

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

48. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

3. PROSINCE 2023

Z obsahu:

Svědkové víry:

sv. Josefína Bakhita
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 11. října 2023,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Blahoslavený
P. Filip Rinaldi
Libor Rösner
- strana 4 -

„Advent“
znamená příchod
- strana 6 -

Slavnost Neposkvrněného
početí Panny Marie
- strana 7 -

Láska začíná snem
Ct. John Fulton Sheen
- strana 8 -

Neposkvrněné početí
René Laurentin
- strana 10 -

Dobrovolníci v Tanzanii
Andrea Pevná
- strana 11 -

Heřman Josef (9)
Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

Francisco Ricci (1608-1685): Neposkvrněné Početí

Svědkové víry: sv. Josefína Bakhita

Katecheze papeže Františka při generální audienci 11. října 2023, náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Na cestě katechezí o apoštolské horlivosti se dnes necháme inspirovat svědectvím svaté Josefíny Bakhity, súdánské světky.

Súdán je bohužel již několik měsíců zmitán strašlivým ozbrojeným konfliktem, o kterém se dnes málo mluví; modleme se za súdánský lid, aby mohl žít v míru! Věhlas svaté Bakhity však překročil všechny hranice a zasáhl všechny, kterým je upírána identita a důstojnost.

Narodila se v Dárfúru – v trýzněném Dárfúru! – v roce 1869, v sedmi letech byla unesena a stala se otrokyní. Její vězňatelé jí říkali „Bakhita“, což znamená „šťastná“. Vystřídala osm majitelů – jeden ji prodával druhému... Fyzické a morální utrpení, kterému byla jako dítě vystavena, ji připravilo o identitu. Trpěla zlobou a násilím: na svém těle měla více než sto jizev. Sama však vypověděla: „Jako otrokyně jsem nikdy nezoufala, protože jsem cítila tajemnou sílu, která mě podporovala.“

Tváří v tvář tomu si kladu otázku: Jaké je tajemství svaté Bakhity? Víme, že zraněný člověk často zraňuje na oplátku; utlačovaný člověk se snadno stane utlačovatelem. Povoláním utlačovaných je naopak osvobodit sebe i své utlačovatele tím, že se stanou obnoviteli lidskosti. Pouze ve slabosti utlačovaných se může projevit síla Boží lásky, která osvobozuje. Svatá Bakhita tuto pravdu vyjadřuje velmi

Pokračování na str. 10

Editorial

Jsmo naprosto šťastní, máme opravdu všechno, co zde na zemi můžeme mít? Ano? A máme i Pána Boha? Je on přítomen v nás? Vždyť nikdo z lidí zde na zemi nedojde blaženosti, dokud jeho srdce nespočine v Bohu. Zcela dokonalá blaženost pak může čekat člověka po smrti – v nebeském království, kde bude v přítomnosti svého Pána prožívat věčné štěstí, které nelze slovy nijak vyjádřit. Tolik ideál, který máme mít stále před svým duchovním zrakem. A jaká je realita, v níž se nacházíme? Jsme plni očekávání našeho osobního setkání s živým Bohem na věčnosti či druhého Ježíšova příchodu? (str. 6) U toho prvního si snad ještě uvědomujeme, že může nastat kdykoliv. Ale co kdyby Pán Ježíš právě teď, kdy čteme tyto řádky, sestoupil z nebe v božské slávě? Jak bychom se cítili? Překypovali bychom nekonečným štěstím? Možná bychom se zalekli... Ale proč? Vždyť to je pravý důvod naší víry! Proč se bát v okamžiku, kdy zdejší život skončí – ať už pro jednotlivce, či pro lidstvo? Pro tuto chvíli přečtěme si! A ona je naplněním naší naděje vložené ve Spasitele, na jehož oslavu narození v chudé stáji se v počínající době adventní připravujeme – čili na Ježíšův první příchod na naši zem. A ten druhý tedy bude na konci časů.

Míra našich obav z druhého Pánova příchodu či z konce naší pozemské pouti je svým způsobem mírou naší lásky k němu, ukazatelem, jak moc umožňuje

me Bohu žít v nás. Při vědomí, že jsme obrazem Božím, není lhostejné, jak bude vypadat onen obraz v okamžiku, kdy skončí jeho dotváření námi skrze pozemský život, jímž máme co nejméně Boží obraz zachovat pro život věčný. Jakkoliv bude zde na zemi nedokonalý, víme, že bychom ho neměli vědomě poškozovat či vystavovat ho nevhodnému dění, jež by způsobilo jeho vyblednutí, rozmazání... (str. 8–9) Jakákoliv vina poškozuje naši osobnost, a tedy Boží obraz v nás. A i když Pán Ježíš přišel na naši zem, aby svou smrtí na kříži smyl naše viny (hříchy), stále zůstává odpovědnost na každém z nás, zda vstoupíme do jeho očistné lázně a naplníme vše, co Ježíš hlásal a čemu nás učil. Jeho učení není totiž ničím jiným, než Mistrovým podrobným vysvětlením vlastního obrazu – čili ideálně nás samých – a detailním popisem, jak by měl obraz vypadat a být zachován. Zde pak stojíme již na prahu ráje, místa stvoření Adama, které musel spolu s Evou po svém provinění proti Božím příkazům opustit. Ďábel totiž svedl člověka ke hříchu pýchy: „Budete jako Bůh.“ Kruté poznání, že nikdo nikdy nemůže být jako Bůh, vedlo ke skrývání se před Pánem, jež však nepřineslo „vytoužené ovoce“ – jak by se kdokoliv mohl skrýt před tím, který ví a vidí všechno? Avšak Trojedi-

ný Bůh je Bohem lásky, který sice spravedlivě trestá, ale současně vždy nabízí své milosrdenství. Když vyhnal člověka z ráje, učinil tak skrze své příslibení Ženy, jejíž potomstvo rozdrtí ďáblu hlavu...

Bohu se zalíbilo, aby se touto Ženou stala dívka z Nazareta jménem Maria. Proto ji učinil neposkvrněným rájem, v němž se Ježíš stal člověkem a kde bylo oslaveno zasnoubení člověka s Bohem. Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie (8. prosince) nám připomíná toto Boží dílo, jež je podstatnou součástí vykupitelského díla Kristova. (str. 7 a 10) Rozjimejme hluboce o Božím obrazu Neposkvrněné, jejíž lůno se stalo chrámem Vykupitele lidského pokolení, neboť i k tomu máme dar doby adventní, přípravy na příchod Božského Spasitele...

Máme-li takový vzor, jímž je Matka Boží, jakkoliv Bohem plně omilostněná, přece však skrze svou víru a pokorné přijímání Boží vůle v nejvyšší svatosti utvrzená, měli bychom se k Marii obracet nejen ve svých potřebách, slabostech, pokušeních, ale měli bychom jí po příkladu mnoha svatých zasvětit celý svůj život. A ona nás pak bezpečně přivede před Pána, aby mu s přimlívou představila, nakolik jsme ve spolupráci s Boží milostí a pod jejím vedením zachovávali věrně Boží obraz v nás. Když půjdeme životem s ní, můžeme se na setkání s Pánem z celého srdce těšit a vůbec se ho nemusíme obávat...

Daniel Dehner

První období nového církevního roku, do kterého vstupujeme, je dobou čekání na příchod našeho Pána. Nespokoj se s krátkým úryvkem dnešního evangelia a znovu a pozorně si přečti z Markova evangelia celou Ježíšovu řeč, ve které hovoří podrobně o svém druhém příchodu. Zamysli se vážně nad tím, co nás čeká na konci časů, abys tím lépe pochopil důležitost jeho závěrečného napomenutí. Jde o chvíli, kdy se bude rozhodovat nenávratně o tvém věčném osudu. Vypros si od Ducha Svatého světlo správného poznání i sílu pro správné rozhodnutí.

Hospodine, tvé jméno je náš Vykupitel. Ucho neslyšelo, oko nevidělo, že by nějaký bůh kromě tebe jednal takovým způsobem s těmi, kdo v něho doufají, vyznává prorok. A opravdu, není jiného boha, který by byl náš Otec. My všichni jsme dílo jeho ruky. A přece jsme hřešili proti němu a jednali nevěrně. Proto k nám sestoupil a umožnil nám ve své slitovnosti, abychom měli společenství s jeho Synem, naším Pánem. On sám to charakterizuje tak, že se nás ujal, pozval nás do svých služeb a dal nám pravomoc a každému práci. To znamená, že dal také tvému životu opravdový konkrétní smysl a nejvznešenější cíl.

Kdo má pravomoc, má odpovědnost za své svobodné a samostatné rozhodování. Kdo má práci, může si za ni vysloužit bohatou odměnu. O té se bude rozhodovat ve chvíli Pánova příchodu. Protože nevíš, kdy přijde, bylo by od tebe bláhové odkládat svěřenou práci na poslední chvíli. Pán ti dal více než jen potřebnou pravomoc ke svěřené práci, obdaroval tě v hojně míře i vším potřebným, abys ji mohl konat s opravdovou radostí a užitkem, a má právo od tebe očekávat, že to budeš dělat svědomitě a důsledně po celý svěřený čas.

Jako spolehlivý způsob přípravy na rozhodující setkání doporučuje Ježíš *bdění a modlitbu*. Touto *bdělostí* se rozumí hluboké, živé a trvalé vědomí o vlastním vznešeném postavení, jistota, že jsi ve službách nejvyššího, nejdobrotivějšího a nejtědřejšího Pána. *Modlitba* je navíc jeho nedocenitelný dar trvalého spojení, které ti umožňuje, abys mohl žít v jeho přítomnosti a zůstával s ním stále v důvěrném osobním styku i tehdy, *když je na cestách*. Zvážíš-li dobře toto své skutečně

Doba čekání

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Říkám všem: Bďte!

nesmírně čestné postavení, musíš dojít k závěru, že nemá nic společného s pozemským pracovním poměrem, že to, co se od tebe vyžaduje, není břemeno, které máš nést pod nátlakem, ale nejtědřejší nabídka a jedinečná příležitost, jak při konečném setkání s ním získat jako svou mzdu pozvání k trvalému spojení s Bohem, který je věrný a povolal tě, abys měl společenství s jeho Synem, Ježíšem Kristem, naším Pánem. Je to účast na Božím životě, podíl na nekonečné Boží lásce a blaženosti, která překračuje všechno pomyšlení.

Není většího neštěstí než propást tuto příležitost a nedbat na tuto nabídku. Ti, kteří se oddají spánku a setrvávají v uspokojení, které nacházejí v honbě za pomíjivým potěšením z pozemských statků, rozkoši a moci, budou v den nečekaného Pánova návratu postaveni před zdrcující skutečnost nikoliv proto, že by si Hospodář liboval v tom, že někoho zaskočí, ale protože sami pohrdli Boží poctou, nedbali výmluvných a důrazných varování a vytvářeli si své vlastní, ryze pohanské iluze o posledních věcech.

Naléhavé varování před hrozcím překvapením neadresuje Ježíš jen jednotlivcům, ale *všem*, i společnosti jako celku. Čeho se ona může nadít, jestliže místo toho, aby vedla všechny k *bdělosti a modlitbě*, všemi prostředky je od toho odvádí a nabádá, aby snili o marnosti a bezstarostné zábavě. Jen si všimni křiklavého kontrastu mezi horečnou ustaraností o mamon, pohodlí a nezřízená potěšení a kdejakou zbytečností, a naprostou bezstarostností o to nejpodstatnější - o Pánův příchod a nezvratný věčný osud. Běda nám, když ztratíme schopnost rozpoznat, že jsme *zhřešili, že jsme všichni jak poskvrnění, jak špinavý šat je každý náš skutek*.

I kdyby všichni upadli do dřimot, je tu *Pánem domu* výslovně ustanovený *vrátný*, který má výslovně *nařizeno, aby bděl*. Tento *vrátný*, správce klíčů, má tedy přetěžkou odpovědnost za všechny ostatní. Děkuji Ježíši Kristu, že k naší záchraně

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 63,16b-17.19b; 64,2b-7

Ty Hospodine, jsi náš otec, „naš vykupitel“ je tvoje dávné jméno. Proč jsi nám dal, Hospodine, zbloudit z tvých cest, srdci dal ztvrdnout, abychom před tebou neměli bázeň? Usmíř se kvůli svým služebníkům, pro kmeny, které jsou ti vlastní! Kéž bys protrhl nebe a sestoupil! Před tvou tvář by se rozplynuly hory. Sestoupil jsi a před tvou tvář se rozplynuly hory. Od věků (nikdo) neslyšel, k sluchu (nikomu) neproniklo, oko ne spatřilo, že by Bůh, mimo tebe, (tak) jednal s těmi, kdo v něho doufají. Zastáváš se těch, kdo jednají spravedlivě, kdo pamatují na tvé cesty. Hle, ty ses rozhněval, protože jsme hřešili, odedávna jsme žili nevěrně. Byli jsme všichni jak poskvrnění, jak špinavý šat byl každý náš dobrý skutek. Zvadli jsme všichni jak listí, nepravost nás unášela jak vítr. Nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivinul, neboť jsi před námi skryl svoji tvář, nepravosti jsi nás vydal napospas. A přece, Hospodine, ty jsi náš otec! My hlína jsme - ty jsi nás hnětl, dílo tvé ruky jsme všichni!

2. čtení - 1 Kor 1,3-9

Bratři! Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista. Neustále za vás děkuji svému Bohu pro Boží milost, která vám byla dána v Kristu

Dokončení na str. 4

nám ustanovil tento úřad odpovědného strážce, který s tak neobyčejnou *bdělostí a modlitbou* nade všemi bdí a neúnavně burcuje ze spánku a *předává v hojnosti získané bohatství všeho druhu, co se týká nauky i co se týká poznání*. Je jeho úkolem, aby to z příkazu Pána domu činil vytrvale, vhod či nevhod.

Ani tvoje povinnost *bdít a modlit se* ne týká se pouze tebe. Propadneš-li dřimotě, můžeš být shledán vinen spánkem těch, nad kterými jsi povinen bdít, *aby vytrvali až do konce a byli bez úhony v onen den našeho Pána Ježíše Krista*.

Bože, obnov nás, probud' svou sílu a přijď nás zachránit! ⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 80.

Blahoslavený P. Filip Rinaldi

Třetím nástupcem sv. Dona Boska v čele salesiánské rodiny byl P. Filip Rinaldi. Pro nás je ve spojitosti s ním zajímavé, že z této pozice rozhodl o zahájení salesiánského díla v tehdejších Československu.

Narodil se 28. května 1856 v Lu ve farnosti Alexandrie u Monferrata, ve vesnici ležící zhruba 90 km od Turína, do rodiny s devíti dětmi, z nichž hned sedm se rozhodlo pro službu Pánu. Naplnili tak svým „ano“ Bohu to, co Filip Rinaldi později vyjadřoval ohledně vztahu k víře ze strany svých spolurodáků z Lu, jejichž děti se také rozhodovaly pro zasvěcený život: „*Víra, která radila říkat našim rodičům: Pán nám daroval děti, a když on volá, nemůžeme říkat »ne«.*“ Filip byl v pořadí osmé dítě Cristofora a Antonie Rinaldiových a měl velké životní štěstí, že již jako malý chlapec potkal na gymnáziu v Mirabelu vedeném salesiány samotného sv. Dona Boska. „*Dobrý otec seděl ještě v jídelně po obědě. S velkou láskou se zajímal o mé záležitosti. Důvěrně se mě tázal, jestli bych se nechtěl stát jeho přítelem, a doporučil mi, abych k němu přišel na druhý den ke svátosti smíření,*“ vzpomínal po letech na své první setkání s tím, kdo tolik ovlivnil jeho život. Mnoho jemu podobných usměrnil turínský světec natolik, že ze salesiánské oratoře plynule přešli do kněžského semináře.

Ve Filipově případě to bylo poněkud jinak, ač mu sám Don Bosco tehdy předpověděl, že se stane salesiánem. Otázku budoucího života neměl vyřešenou tak

rychle, nepovažoval se za hodného vstupu do kongregace. Svou roli sehrála i osobnost jednoho přísného vychovatele, kvůli němuž Mirabello opustil. Don Bosco si ho ovšem nenechal vyklouznout, vytrvale mu psával a přesvědčoval ho o změně názoru. Vlastně až v 21 letech se nechal Donem Boskem po dlouhém osobním rozhovoru přesvědčit, že disponuje všemi vlastnostmi, které salesián má mít. „*Ziskal mě velice pomalu,*“ přiznal později bl. Filip, jenž se jím pak nechal až slepě vést. Otec zakladatel kongregace opět osvědčil znalost lidských povah, vzpomeňme např. sv. Aloise Guanellu (viz *Světlo* 42/2023), jehož si rovněž vyhlédl, ale který se vydal vlastní cestou. To Filip Rinaldi šel od prvních krůčků v ústavu v Sampierdareně věrně v Boskových stopách, dokonce natolik, že později stanul v čele kongregace. Ale nepředbíhejme...

Ve svých 24 letech (1880) složil řeholní sliby a dva roky poté – 23. prosince – získala kongregace nového kněze. Z Boskova rozhodnutí dostal Filip na starost vedení střediska pro pozdější povolání v Mathi Torinese, s čímž se družila duchovní péče o dospělé salesiány připravující se na přijetí svátosti kněžství. Zklamalo ho to, toužil totiž po misiích v Argentině a upínal se k tomuto snu několik let. Nicméně překonal hořké zklamání, maje na paměti

Blahoslavený P. Filip Rinaldi

zásadu, kterou o mnoho let později vštěpoval jednomu nespokojenému mladému salesiánovi: „*Pamatuj, že my řeholníci jsme povinni žít, trpět a pokorovat se pro Ježíše. Jedině tak nalezněš pokoj ducha.*“

Další vedoucí funkcí byl Filip Rinaldi pověřen v roce 1889 – stal se ředitelem barcelonského salesiánského střediska v Sarrii, o tři roky později převzal i funkci vizitátora. Filipovo španělské období se vyznačovalo obdivuhodnou plodností: otevřel zde 21 nových domů kongregace, a navíc nová díla pro Dcery Panny Marie Pomocnice, rozjel vydávání týdeníku pro oratoře. To, že vedení salesiánů i po smrti Dona Boska v roce 1888 velmi dobře vědělo, koho má ve svých řadách, prozrazuje skutečnost, že nový představený Don Rua povolal Filipa v roce 1901 do Turína, aby působil v ústřední radě.

Další funkce Filipovi rychle přibývaly – generální prefekt, posléze ekonom a ještě později rozhodoval o vysílání salesiánských bratří na misie, až jej v roce 1922 zvolili spolubratři na generální kapitule svým představeným, a to jednomyslně. „*Z Dona Boska mu chybí už pouze hlas, vše ostatní má,*“ komentoval osobnost nového představeného nejstarší salesián, Don Francesia. „*Co jste to udělali?*“ bědoval P. Filip. „*Tahle volba je podle mne omyl. Domníváte se, že Pán chce, aby*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Ježíši. Neboť v něm jste v každém ohledu získali bohatství všeho druhu, jak v nauce, tak v poznání. Vždyť přece svědectví o Kristu bylo u vás jako pravé dokázáno, takže nejste pozadu v žádném Božím daru; jen ještě musíte vytrvale čekat, až přijde náš Pán Ježíš Kristus. On vám také dá, že vytrváte až do konce, takže budete bez úhony v onen den našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je Bůh, a on vás povolal k tomu, abyste měli společenství s jeho Synem Ježíšem Kristem, naším Pánem!

Evangelium – Mk 13,33–37

Ježíš řekl svým učedníkům: „Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy přijde poslední den. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci, a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer, nebo o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: **Bděte!**“

kongregace zanikla nebo Panna Maria chce ukázat, že je to ona sama, která mezi námi působí? Ujišťuji vás, že pro mne je to velké trápení. Modlete se za mne, abych nezničil to, co Don Bosco a jeho nástupci vykonali...“ prosil kapitolu.

Takovouto důvěru si Filip Rinaldi pochopitelně nevysloužil jenom tím, že perfektně zvládal výše uvedené úřady a proslul jako znamenitý organizátor a praktik. Ani tím, že zřídil Mezinárodní federaci bývalých chovanců a chovaneček a později, v roce 1917, založil a pak i vedl sekulární institut Volontarií Dona Boska - VDB. Tento název sice vznikl později, nicméně od svých neoficiálních začátků šlo o skupinky svobodných žen, jež se chtěly zasvětit Bohu, aniž by přitom odešly do kláštera. Salesiánští spolubratři nedbali ani toho, že v teologii je spíše průměrný, hleděli v první řadě na jeho lidskou stránku, duchovní hloubku, lásku a zbožnost, na to, jak dokázal strhnout mladé. Tyto atributy, samozřejmě i správně zvolená slova prodchnutá Duchem Božím určitě měly vliv také na to, proč vyslyšelo hlas k povolání tolik dívek, které rovněž vedl. Ani tady nejde o frázi, P. Rinaldi byl znám jako skvělý kazatel i zpovědník a kazatelna se zpovědníci jsou místa, kde slova mají nejvyšší váhu.

Ve vedení mladých lidí si vytkl tento plán: *„Budu otcem, budu se vyhýbat drsným způsobům. Pokud ke mně někdo přijde a bude mi něco říkat, nedám mu najevo, že jsem unavený a že je nutné, aby si pospíšil.“* Nakolik svůj plán uváděl do života, dokládá výrok valencijského arcibiskupa Olaechey: *„Patrně jsem ve svém životě nenarazil na kněze, který by mi tak v nejvyšší možné míře lépe ukázal laskavé otcovství Boha Otce.“* A ještě zmíníme slova Dona Viñase z doby Rinaldiho pobytu ve Španělsku: *„Dovedl kolem sebe šířit radostnou pohodu. Dovedl být rozhodný, avšak bez jakýchkoliv rázných gest a silných projevů. Nikdy neplýtl slovy, ale jeho stručný projev oslovoval srdce toho, kdo s ním rozmlouval. Jeho vystupování bylo vždy důstojné, mužné, ale vždy přátelské. Získával všechny kouzlem své osobnosti. Byl hluboce skromný. Každou záležitost svěřoval Bohu, ale pak se dovedl pustit i do nejdůležitějších projektů.“*

P. Rinaldi hodně a rád rozjímal. Na téma vnitřního života nejednou hovořil jak

z kazatelny, tak ve svých promluvách ke spolubratřím. Apeloval na všechny, aby vnitřním životem naplňovali své dny, školu, práci, rekreaci. *„Vnitřní život je přítomnost Boha v nás,“* říkával. Bezesporu se zde odrazil jeden z jeho posledních zážitků s Donem Boskem, z návštěvy v době, kdy světec ležel na smrtelné posteli. vzdal se přítomnému plánu, že se u něj vyzpovídá, jakmile uviděl, v jakém stavu jeho představený je. Nechtěl ho unavovat, proto Donu Boskovi navrhl, že bude odříkávat své hříchy a on řekne jen jedno slovo. Když pak začal svůj plán realizovat, ze rtů Dona Boska vyšlo slovo: *„Rozjímání.“*

Na ně měl více času v posledních letech svého života, kdy z důvodu vážné srdeční choroby nemohl do všeho jít tak naplno jako dříve. Se zdravotními problémy se koneckonců potýkal dlouhá léta, již na gymnáziu měl velké potíže se zrakem. Dne 5. prosince 1931 této nemoci také podlehl, a to ve své světnici při četbě knihy - životopisu svého předchůdce Dona Ruy, svého předchůdce v čele kongregace i na oltáři. S hlavou na otevřených stránkách knihy našel P. Filipa Rinaldiho mrtvého jeho osobní sekretář.

Pro celou salesiánskou obec bylo velkou radostí, když papež Jan Pavel II. dne 29. dubna 1990 prohlásil P. Filipa Rinaldiho SDB za blahoslaveného. Radostí i pro obec tuzemskou, u jejíhož zrodu

Blahoslavený P. Filip Rinaldi

v letech 1924 (Šaštín) a 1927 (Fryšták) na dálku stál. Beatifikační proces přitom započal relativně pozdě. Důvod ozřejmil jeho nástupce v čele kongregace, Don Pietro Ricaldone: *„Celý život se snažil na sebe neupozorňovat, proto se na proces jeho blahorečení nemyslelo. Byl jsem o tom přesvědčen do té míry, že jsem žadatelem o zahájení procesu blahorečení odpovídal: »Svěřme to Pánu Bohu. Jestliže bude chtít oslavit svého sluhu, dá nám to nějakým způsobem určitě najevo.«“*

Blahoslavený P. Filip Rinaldi

„Advent“ znamená příchod Příchod Boha k člověku a člověka k Bohu

Nastala opět doba adventní. „Advent“ je latinské slovo a ve starověku to byl také odborný výraz. Označoval zvláštní příchod, ponejvíce nositelů nějakého úřadu, například králů nebo císařů do provincie. Slovo „advent“ vešlo také do křesťanské řeči. I zde neznámá nic jiného, než právě „příchod“. Když církev každoročně oslavuje adventní dobu, stojí za to se zeptat, pro koho má být advent dobou příchodu. Kdo tedy má asi ke komu přijít?

Kdyby nějaký cizinec měl posuzovat naše prožívání adventu, jaké mínění by si asi utvořil? Co by usuzoval? Pravděpodobně by mu vůbec nepřišlo na mysl, že adventní doba má sloužit k tomu, aby připravovala na nějaký příchod. Mnohem spíše by se asi cizinci vnucoval dojem, že tato doba je hnána zcela zvláštním neklidem, zcela tak, jako by šlo v posledních týdnech roku o to, jak vyhnat až k vrcholu obchodní činnosti. Nakonec by cizinec viděl plně obchody s lidmi obtěžkanými nákupními taškami a nadměrnou nabídkou zboží. Jeho úsudek by nemohl znít nijak jinak než: „Tito jsou opravdu plně zaměstnáni jen sami sebou. Zdá se, že mají všechno.“ Že na někoho nebo na něco čekáme a že se připravujeme na nějaký příchod, to by cizince ani v nejmenším nenapadlo.

Bylo by toto posouzení opravdu výstižné? Máme skutečně všechno? Anebo nám přece něco chybí? Neměli bychom spíše na něco nebo na někoho čekat? Při těchto otázkách mě napadá jedno známé staré vyprávění:

K předvánoční době patří příběh o hledání příbytku. Maria a Josef přišli z Nazareta do Betléma, protože tak nařídili císařští výběřčí daní. Pro Marii to byla doba, kdy měla porodit dítě. Proto namáhavě Josef a Maria v Betlémě hledali nějaký příbytek. Sotva byla nějaká jiná událost z vánoční doby s takovou lidovou zbožností a tak názorně vyličená. Maria a Josef klepali na mnoho dveří. Ale nikdo je nepřijal. Konečně našli místo ve chlévě. Tato prostě zmíněná událost v dějinách Ježíšova narození je stejně tak milá jako okouzující. Tak se můžeme skutečně tá-

zat, zda všichni, u kterých Maria a Josef marně klepali, nejsou podobní těm, kteří také dnes na žádného nečekají? Kolik je takových, kteří už na nic a na nikoho nečekají, myslí si, že už všechno mají, a se vším jsou spokojeni, získali, co mohli vytvořit, ale zapoměli přijmout to nejdůležitější ve svém životě.

V události hledání příbytku odchází Maria a Josef kolem lhostejných a uzavřených domů do stáje. Tam jsou ti, kteří nemají téměř nic. Zde je ještě někdo očekáván. Zde mají ještě prostor. Když toto Dítě Mariino bude jednou později tyto chudé kvůli jejich vnitřnímu pro Boží skutečnosti nazývat blaženými a bohaté varovat před tupostí soběstačnosti, pak toto slovo se asi potvrdilo už v hodině hledání příbytku.

Když nám má co říci toto cituplné vyprávění o smyslu adventní doby, pak je to: „V adventní době se jedná u nás o zá-

kladní příznání, že navzdory svému blahobytu přece jen všechno nemáme. Bylo by důležité poznat, co nám vlastně chybí. Ještě důležitější by bylo, abychom vůbec postřehli příchod toho, co nám schází...

Po staletí se lidé namáhali přiblížit se Bohu vlastní silou. Ani oběti a uctívání přírodních národů, ani jasný duch myslitelů a filosofů nepřivedl lidi k Bohu. Proto se děje v určité dějinné hodině času a na jednom historickém místě nesmírně dramatický zázrak, který je tak dramatický, že se od tohoto okamžiku nově počítá čas. Bůh přichází k nám. Stává se člověkem. Jaká síla pudí tohoto Boha, že k nám přichází? Co je to za Boha? Co znamená pro tohoto Boha?

Toto vtělení Boha nám otevírá úžasné perspektivy. Bůh sám od sebe vychází vstříc nám lidem. Každý si může toto slovo říci zcela osobně pro sebe. Bůh přichází sám od sebe ke mně. Jakou cenu musím mít pro tohoto Boha, když on činí takový krok? Tento Bůh přináší bezpečí, je to »Ano« k mému životu. Jedná z nepochopitelné náklonnosti k nám lidem...

Z této události, jejíž význam nemůžeme pochopit, jsme my lidé vnitřně a neodolatelně vždy znovu do tohoto kouzla vtahováni. Bůh je ten jediný, který může tu velkou touhu lidského života naplnit. Teprve když jsme ho našli a poznali, když jsme se nechali i od něho nalézt, potom budeme mít všechno, i to nejdůležitější.

Tak daleko nám vyšel Bůh vstříc, že veškerým jeho uvažováním a snažením je, aby naplnil náš lidský život. Jen Bůh totiž naplňuje hlubiny člověka. Všechno ostatní je jen náhražka, která nás nenaplní, neuspokojí a neuklidní!

Kdo tuto vánoční událost byť jen tuší, rozumí také, proč v hodině narození Vykupitele nebe a země andělé a lidé, celá viditelná a neviditelná stvoření mohlo pouze žasnout a nakonec propuknout v jásavé volání: »Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi...«

Teprve v tomto setkání a dvojím příchodu budeme totiž mít všechno, co k životu potřebujeme. Potom by se totiž mělo udát to, co církev o Vánocích nazývá »svatou výměnou«. Bůh se stává člověkem, abychom my lidé obdrželi účast na životě Božím.

Byl by to nejkrásnější a nejlepší dárek k Vánocům, kdyby nás tyto přicházející adventní chvíle našeho života vždy více k tomuto příchodu přivedly: příchod Boha k člověku a příchod člověka k Bohu.

Jednomu každému je řečeno: Příchod Boha ke mně. Můj příchod k Bohu.

Příchod v nepřekonatelném tajemství lásky Boží. Jak přece vhodně zpíváme v adventní písni:

»Ó, blaze zemi, ó, blaze městu, že tohoto krále má u sebe. Blaze všem srdcím společně, že tento Král přichází.«

Úryvek z knihy Eugena Kleindiensta Emanuel. Sedm dnů před Vánocemi.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 1995
(Redakčně upraveno)*

Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie

Jan Pavel II. jednou napsal: „Kristus je plnost milosti. Maria přijímá Krista a skrze Krista přijímá plnou účast na vnitřním životě Boha Otce, Syna a Ducha Svatého. Tato účast překonává všechno, co člověka odděluje od Boha. Vylučuje i dědičnou vinu. Kristus, který se stal svým vykupitelským dílem původcem božského života a milosti v každém člověku, musí především svou Matku vysvobodit tou nejvyšší mírou od vši viny. Velkodušnost Syna jde vstříc Matce od prvního okamžiku její existence. Maria se právem nazývá Neposkvrněné Početí.

Ochránění od dědičné viny je nejdokonalejší a nejblaženější způsob vykoupění. Tak se stala Maria pro lidstvo velkou nadějí, protože je pravzorem a ideálem duše spojené s Bohem. Církevní otcové nešetřili námahy, aby velebili svatost a neposkvrněnou čistotu Matky Boží. Mnoho světců ve středověku podepsalo své zasvěcení Neposkvrněné Panně svou vlastní krví. Zdá se, že to nebyla ani učenost teologů jako spíše prostá a živá víra věřícího lidu, která se hrála svou rozhodující úlohu pro rozvoj tohoto tajemství a jeho oslavu svátkem Neposkvrněného početí.

„Tajemství této Evy-Marie předznamenává církev, kterou Bůh zjevuje na prahu ztraceného ráje, aby vrátil lidstvu naději a útěchu. V tomto tajemství má se nyní rozvinout naše láska k církvi, aby se tak obnovila a prohloubila naše úcta k Panně Marii.“ (Hugo Rahner)

I v nás se musí stále znovu uskutečňovat vítězství nad hadem. V Marii tušíme

**Bartolomé Esteban Murillo (1617-1682):
Neposkvrněné Početí**

původní řád tvorstva, jak to vyjadřuje anděl ve svém pozdravu: **Ty jsi plná milosti.**

Chrámové písně ji oslavují jako *krásnou růži, květ rajske líbeznosti, čistou Pannu, která vykvetla do rajske krásy a rozvila se v lilii.* Svěťujeme se její velké přimluvné moci: *Volej za nás k Ježíši, on tě vyslyší.*

Nám, kteří jsme se spolu s Adamem vyloučili z řádu milosti, dostává se skrze Krev Ježíše Krista stejné milosti. Pavel neúnavně hlásá: *On vás skrze své tělo vydané na smrt vykoupil, abyste byli před ním svatí, neposkvrnění a bezúhonní.* (Kol 1,22)

Mariina svatá tvář září nám vstříc v naší nouzi, neboť *milost se dostává těm, kteří mají důvěru* (sv. Kateřina Labouré). P. Maxmilián Kolbe zasvětil celý svůj život až do posledních chvil svého utrpení ve vězení Neposkvrněnému početí Panny Marie. Její „Ano“ vyvolává i v nás nadšení pro zásadní otevřenost vůči Bohu, pro připravenost až do úplného sebeodevzdání, aby se i naše srdce a náš život hluboce sjednotily s Bohem v poslušnosti, kterou již nikdy neodvoláme.

Je politováníhodné, že tento svátek se stal obyčejným pracovním dnem. Věřící lid jej však dále slaví svým srdcem i slovy písní.

Ve čtení od sv. Anselma z Canterbury, které je součástí dnešní modlitby církve, jsou tato slova:

Bůh je Otec, který všechno založil, Maria je Matka, která všechno obnovila. Neboť Bůh zjevil Syna, skrze něhož bylo všechno znovu stvořeno, a Maria porodila toho, skrze něhož bylo všechno zachráněno. Skutečně Pán je s tebou, neboť celé tvorstvo učinil tvým dlužníkem, ó Panno, jejímž požehnáním byla celá příroda posvěcena.

Podle SKS

**Francisco de Zurbarán
(1598-1664):
Neposkvrněné Početí**

*Neposkvrněná a nejsvětější Panno,
nejčistší Matko,
která jsi působením Ducha Svatého
porodila Syna věčného Otce,
věčný chrám božské Trojice,
buď pozdravena.
Ty jsi požehnaná
mezi všemi ženami,
Bůh tě učinil tou nejblaženější,
protože skrze tebe naplnil
celou zemi
svou vznešeností a majestátem.
Svatá Panno,
ty jsi vzešla světu
jako jasné červánky,
které nám přinesly
Slunce vznešenosti.
Skrze tebe byla zaplácena
strašlivá noc temnoty,
zlomena moc tyranů,
zničena smrt, poraženo peklo,
zrušeno nepřátelství mezi
Bohem a člověkem,
zajištěn mír,
uzdraveny nemoci duše
milostí svatosti
a celý svět zazářil nejjasnějším
světlem pravdy.
Buď pozdravena, Panno Maria!*

sv. Metoděj,
biskup a mučedník (+311)

Láska začíná snem

Každý člověk nosí ve svém srdci obraz toho, co miluje. To, co se zdá být láskou na první pohled, je vlastně naplněním touhy, uskutečněním snu. Nosíme v sobě určitý ideál, který je výsledkem naší dosavadní zkušenosti a našich přání. Jak jinak bychom mohli ihned vědět, když vidíme určitou osobu nebo určitou věc, že jsme si ji již oblíbili? Dříve, než někoho potkáme, máme ve své představě určitý vzor nebo předobraz toho, co máme a co nemáme rádi.

Jestliže uslyšíme poprvé nějakou hudbu, líbí se nám, nebo ji odmítáme. Posuzujeme hudbu podle toho, co jsme již slyšeli ve svém srdci. Člověk s rozháranou duší miluje hlučnou, nervy drásající hudbu. Klidný duch miluje klidnou hudbu. Srdce má své vlastní tajné melodie a jednoho dne, když uslyší hudbu provedenou podle partitury, odpovídá: „To je ono!“

Tak je tomu i s láskou. Skrytý architekt pracuje v lidském srdci, rýsuje skici ideální lásky k lidem, které vidí, o kterých čte v knihách, o kterých sní ve svých nadějích, a čeká v radostném toužení na den, kdy tento svůj ideál uvidí a bude se ho moci dotýkat. Život se stane plnějším, když se tento sen uskuteční a určitá osoba se objeví jako ztělesnění toho, co jsme si

zamilovali. Náklonnost je okamžitá, ale předcházelo jí dlouhé očekávání. Někteří lidé procházejí životem, aniž by potkali svůj ideál. Je to velmi skličující zklamání, když ideál ve skutečnosti neexistuje. Ale existuje jeden absolutní ideál každého srdce, a tím je **BŮH**. Každá lidská láska je předsíní věčné lásky. Někteří nacházejí svůj ideál ihned v jeho skutečnosti, aniž by dříve procházeli jeho stínem.

Také Bůh v sobě chová obrazy všech věcí všehomíra. Tak jako architekt nosí v myšlenkách plán stavby, Bůh má ve své duši předobraz každé květiny, každého ptáka, každého stromu, jara, každé melodie. Žádný štětec se nedotkne plátna, žádné dláto mramoru bez předchozí představy. Tak je také každý atom, každá růže uskutečněním toho, co v Božích myšlenkách existovalo od samého počátku. Všechno tvorstvo, které stojí na nižším stupni než člověk, odpovídá těm představám, které Bůh o něm měl, než je stvořil.

V případě člověka však existuje určitý nesoulad, nedostatek shody mezi tím, co měl Bůh původně v plánu, a mezi tím, jak my to uskutečňujeme. Záleží to totiž na jednom každém z nás. Obraz je rozmazaný, tisk je vybledlý. Především naše osobnost není zde na zemi nikdy dokonalá. Musíme stále znovu a znovu přemáhat své tělo.

Za druhé naše viny poškozují naši osobnost. Naše špatné skutky kazí ten obraz, který vedl ruku Mistra. Zneužíváme svou svobodu v tom, že odmítáme něco z toho, v čem bychom se měli dát k dispozici božské lásce, která je nezbytná pro to, abychom se rozvíjeli k vyššímu stupni milosti. Potřebujeme stále polepšení: naše svobodné skutky nejsou v souladu se zákony našeho bytí; selháváme v tom, co Bůh od nás očekává. Svatý Pavel říká, že jsme byli stvořeni k tomu, abychom byli Božími dětmi, a to ještě dříve, než byly

*Giovanni Battista Tiepolo (1696-1770):
Immaculata*

položeny základy světa. Ale někteří z nás tuto Boží naději nesplňují.

Předobraz a vyobrazení

Existuje ve skutečnosti jen jedna jediná osoba v celém lidském rodu, o které má Bůh svou představu a která je skutečně tím, co si přál. Je to jeho Matka. Většina z nás nesplňuje velká očekávání, která do nás Otec vkládá. Ale Maria je znamením, ve kterém jsou idea a skutečnost zcela totožné. Odpovídá dokonale představě, kterou Bůh o ní měl a kterou v těle uskutečnil. Předobraz a jeho uskutečnění jsou dokonalé, Maria je vším, co bylo předpovězeno a co bylo v plánu. Melodie jejího života zní tak, jak byla napsána.

Proto liturgie po celá staletí užívala slova z knihy Přísloví právě pro Pannu Marii. Ona ztělesňuje to, co Bůh chtěl. Mluví zde o sobě jako o věčném plánu v Božích myšlenkách, jako o té, kterou si Bůh zamiloval ještě dříve, než se stala tvorem. Je tu dokonce představena jako ta, která je s ním nejen při tvoření, ale již před stvořením. Existuje v Božím myšlení jako věčná myšlenka ještě dříve, než se vůbec stala Matkou. Maria je Matkou matek, ona je nejvyšší láskou světa.

Bůh na ni myslel od samého počátku. Když na počátku svých dějin člověk upadl

MODLITBA PŘED MŠÍ SVATOU K PANNĚ MARIÍ

*Matko zbožnosti a milosrdenství,
nejblahoslavenější Panno Maria,
já ubohý a nehodný hříšník
se k tobě utíkám
celým srdcem a touhou;
prosím Tvou slitovnost,
abys tak, jak jsi stála
u svého nejdražšího Syna,
když pněl na kříži,
stála také při mně,
nebohém hříšníku,
a při všech kněžích svaté církve,
kteří dnes obětují mši svatou,
abychom s pomocí tvé milosti
mohli přinést před tvář
nejvyšší a nerozdílné Trojice
důstojnou oběť,
která se jí zalíbí.
Amen.*

Zdroj: Archiv Světla

do hříchu, Bůh řekl ďablovi: *Nepřátelství položím mezi tebe a ženu, mezi potomstvo tvé a potomstvo její. Ona potře tvou hlavu a ty budeš činit úklady její patě.* (Gn 3,15) Bůh tím řekl: Když člověk zhřešil kvůli ženě, dostane se Bohu satisfakce skrze ženu. Ta, která bude jeho Matkou, bude požehnaná mezi ženami, protože Bůh sám si ji vyvolil a postará se o to, aby v ní byla požehnána všechna pokolení. Chtěl-li se Bůh stát dobrovolně člověkem, musel stanovit dobu svého příchodu, místo svého narození, národ, rasu, politickou situaci a hospodářský řád, do kterého se narodí, řeč, kterou bude mluvit, a psychologickou i společenskou situaci, do které vstoupí jako Pán dějin a Zachránce světa. Všechny tyto jednotlivosti závisely na jediné okolnosti: na ženě, která se stane jeho Matkou.

Jeho Matka není jako naše matky, které jsme museli přijmout a nemohli si ani vybrat, ani odmítnout. Je to jediný případ v dějinách, ve kterém si nejen matka zvolila svého syna, ale i Syn svou Matku. Její Syn se nenarodil jen prostě z jejího těla, ale i z jejího souhlasu.

Dříve než na sebe přijal lidskou přirozenost, radil se se ženou, ptal se jí, zda mu chce zprostředkovat lidskou přirozenost. Lidství se Božimu Synu dostalo jako dar. První člověk Adam byl stvořen z hlíny. První žena byla stvořena z muže v jeho extázi. Nový Adam Kristus přichází z nové Evy v její extázi modlitby a lásky k Bohu v plné svobodě. Nemůžeme nebýt v úžasu, když o ní mluvíme jako o Boží myšlence, která byla dříve, než byl svět. Kdybys ty mohl existovat dříve než tvoje matka, nechtěl bys také, aby to byla ta nejdokonalější žena, jaká kdy existovala, laskavá a ozdobená všemi ctnostmi? Bůh tedy nemohl jednat jinak.

Mistrovské Boží dílo

Bůh nedělá nic bez dokonalého plánu. Jeho dvě největší díla jsou stvoření člověka a jeho nové stvoření ve vykoupení. Stvoření bylo pro člověka, který nezhřešil, mystické tělo pro člověka, který padl. Dříve než Bůh stvořil člověka, připravil mu zahradu tak nádhernou, jakou může stvořit jedině Bůh. V tomto ráji se slavilo první zasnoubení muže a ženy. Ale člověk chtěl přijmout jen to, co odpovídalo jeho nejnižší přirozenosti. Ztratil tak nejen své štěstí, ale poškodil i svůj rozum a svou vůli.

Bůh tedy pojal plán nového stvoření člověka. Ale nejdříve chtěl stvořit novou zahradu, na jejíž bráně nikdy nebude napsáno jméno viny, zahradu, kam nesmí žádný plevel, který by bránil růstu květů milosti, zahradu, ze které by vytékaly čtyři řeky do čtyř úhlů světa, zahradu tak čistou, aby se Bůh nemusel stydět zasadit do ní svého Syna. Touto novou zahradou pro nového Adama je naše požehnaná Matka. Tak jako ráj byl místem stvoření Adama, tak je Maria rájem, kde se Kristus stane člověkem a kde bude slaveno zasnoubení člověka s Bohem. Čím více se přibližujeme k ohni, tím větší je jeho žár. Čím více se blížíme k Bohu, tím větší je naše čistota. A protože nikdo nebyl Bohu blíže než žena, která mu mohla otevřít lidské brány, aby mohl vstoupit na tento svět, proto nemůže být nikdo čistší než ona.

Immaculata conceptio

Tuto zvláštní čistotu Matky Boží nazýváme *Immaculata conceptio* – Neposkvřené početí. Tímto početím se nerozumí její panenský porod, nýbrž skutečnost, že od nejprvnějšího okamžiku své existence v lůně své matky sv. Anny byla vzhledem k budoucím zásluhám Kristovy vykupitelské oběti uchráněna od poskvrny a všech následků dědičného hříchu. Moderní pohané se bojí Marii přiznat toto privilegium, protože se domnívají, že i oni jsou počati bez poskvrny, neboť odmítají skutečnost dědičného hříchu. Je-li jen Maria počata bez poskvrny, my všichni jsme byli počati s dědičným hříchem.

Všichni lidé potřebují vykoupení

Neposkvřené početí neznamená, že by Maria nepotřebovala vykoupení. Potřebuje je stejně jako ty nebo já. Ona byla vykoupěna již v okamžiku svého početí zvláštním působením Boží lásky, zatímco nám se dostává této milosti teprve ve křtu svatém. Celý lidský rod vyžaduje vykoupení. Ale Maria byla předem oddělena od hříšného lidstva a ovoce vykupitelské oběti jejího Syna se jí dostalo již od prvního okamžiku její existence. Kdybychom chtěli říct, že vykoupení nepotřebovala, vylučovali bychom ji z lidského rodu.

Tohoto privilegia se jí dostalo nikoliv kvůli ní samé, nýbrž kvůli Bohu. Kdyby neměla porodit Božího Syna, ztrácelo by

takové privilegium veškerý smysl. Ale když se stala Matkou Boha, který se stal člověkem, pak je jedinečnou novou Evou, tak jako on je novým Adamem. Bez takového jedinečného tvora, jakým byla Panna Maria, neměl by Bůh nikoho, skrze koho by mohl přijmout svůj lidský původ. Museli bychom mít pochybnosti o Boží všemohoucnosti, kdyby neprokázal své Matce takovou čest. Nemohl přece odepřít své Matce to, co dal první Evě. Maria by nemohla rozdrtit hlavu hada, kdyby mu v seběmenší míře náležela.

Tím, že Bůh povýšil tuto ženu a uchránil ji od veškeré viny, dal bloudícímu, zneurotizovanému a slabému lidstvu velkou naději. On je naším předobrazem, On je ale božskou osobou. Potřeboval někoho, skrze koho by sestoupil na lidskou úroveň. Je to ta, která je pro nás stupněm, po kterém můžeme vystoupit k němu. Ona je Prostřednicí mezi námi a Kristem, tak jako On je Prostředníkem mezi námi a Otcem.

To je žena, kterou miluji

Stačí jeden pohled na ni, abychom věděli, že se špatný člověk může stát lepším. Stačí jedna modlitba k ní, a my víme, že můžeme být méně hříšníky, protože ona je bez viny. To nás vede opět k našemu začátku. Řekli jsme si, že každý nosí ve svém srdci ideál své lásky. Každá lidská láska však musí mít svůj konec. Poslední objetí a poslední polibek znamenají také konec lásky. Lidé se marně pokoušejí nahradit jedinečnou Boží lásku množováním lásky lidské. Každý člověk je ve skutečnosti zamilován do ideálu, který překračuje lidské hranice. Tato ideální láska, ke které instinktivně tihneme především tehdy, když tělesná láska selhává, podobá se tomu ideálu, který Bůh od věčnosti nosil ve svém srdci – ideál nejvyšší ženy, který nazval svou Matkou. Ona je ideálem ženy, kterou miluje každý muž a kterému se chce přiblížit každá žena, která o sobě vážně uvažuje. Ona obsahuje všechnu krásu tělesnou i duševní. Je to předobraz lásky, který Bůh miloval dříve, než stvořil svět, je to žena snů, která tu byla dříve, než povstaly ženy. Maria je ženou, o které každý může říct z hloubi svého srdce: *To je žena, kterou miluji.*

*Z Ewig 5+6/98 přeložil -Iš-
(Redakčně upraveno)*

Neposkvrněné početí

Výraz „neposkvrněné početí“ je nesnadný k pochopení a bývá také mylně chápán. Mnozí jej zaměňují s panenským početím Ježíše Krista. Redukují dvě rozdílná, i když těsně související tajemství na jakýsi neurčitý gynekologický mýtus. Tato hrubá neznalost v dnešním materialisticko-ateistickém světě převládá.

Oba pojmy neposkvrněného početí jsou abstraktní, odlišné a provokující. Podstatné jméno označuje biologický fakt: oplodnění vaječné buňky. Přídavné jméno znamená popření. Chce říci: bez poskvrny. Zde kontrastuje ideální a duchovní, které je ve formulaci obsaženo, s materiálním ve slově početí. Tento výraz je mnohoznačný a často špatně chápáný.

Co je tak paradoxní a zvláštní na tomto tajemství: Maria se nenarodila zázračným způsobem, nebyla panensky počata jako její Syn Ježíš. Podle Božího plánu byla počata z lidského otce a z lidské matky: jako každý jiný člověk se narodila z lásky dvou lidí, kteří se spojili pro život.

Maria se narodila ve vinou poznamenaném lidském pokolení. Ale v rozhodujícím okamžiku, když Bůh tvořil duši této obdivuhodné lidské bytosti, prolomil pe-

kelný kruh viny, kterým je poznamenán každý lidský život při svém vzniku. Bůh učinil Marii od samého počátku východním bodem nového stvoření, tak jak to předpověděli proroci. Uchránil ji od poskvrny a viny tohoto světa. Tak přijímá všechno nový jasný počátek. Můžeme zde vzpomenout na pramen, který vytryskl pod rukama Bernadetty Soubirousové v Lourdech. Vytryskl uprostřed bláta, ale sám byl křišťálově čistý. Postupně pročistil bláto a ukázal se jako čistý.

Mistrovské Boží dílo bylo zaslíbeno ve Starém zákoně ve větší míře, než by se na první pohled zdálo. Proroky předpovězely nové stvoření neznamenal zničení starého a jeho nahrazení něčím novým. Byl to spíše nový začátek, který vytryskl z nitra prvního stvoření, z nitra vyvolaného národa, neboť Bůh je věrný. Mohl vycházet jen z toho starého, a tak vznikl

nový výhonek na kořeni Jesse, z něhož se má narodit Mesiáš.

V Mariině těle měl být počat Bůh, který se stává člověkem a který je současně mystickým tělem všech těch, kteří jsou s ním spojeni ve víře a lásce. Maria je jeho nejpřednějším údem skrze svoji dokonalou odevzdanost Kristu. Tvoří jeho tělo, které je solidární s lidstvem a stává se jeho spasitelem.

V Marii se i církev stává neposkvrněnou, protože Maria je takovou nejen pro Boží dar, ale celým svým životem a jednáním: ani nejmenším zaváháním, ani nejmenší odchylkou neposkvrnila svou vstupní úlohu. Církev je podobně jako ona darem Ducha Svatého a zdrojem veškeré svatosti, i když je tvořena lidmi, kteří dále hřeší. V církvi existuje tajemná bariéra mezi svatostí Božího daru a slabostí jejich členů. Tak kráčí stále vpřed moc Boží lásky, i když ze strany lidí pokračují viny a porážky. Tato bariéra prochází našim srdcem. Posunuje se vpřed nebo vzad podle toho, jak jsme ochotni přijímat Boha. V Marii je všechno světlem, pravdou, čistotou a svatostí, v Marii je všechno dokonale svobodné.

Zdroj: Archiv Světla

Svědkové víry: sv. Josefína Bakhita

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

dobře. Jednoho dne jí její poručník daruje malý krucifix a ona, která nikdy nic nevlastnila, si ho uchovává žárlivě jako poklad. Při pohledu na něj prožívá vnitřní osvobození, protože se cítí pochopena a milována, a proto je schopna chápat a milovat: to je začátek. Cítí se pochopená, cítí se milovaná, a tudíž schopná chápat a milovat druhé. Potom řekne: „Boží láska mě vždy provázela tajemným způsobem... Hospodin mě tolik miloval: člověk musí milovat všechny... Člověk s nimi musí soucítit!“ Taková je Bakhitina duše. Skutečně, soucit znamená jak trpět s oběmi tolika nelidskostí ve světě, tak litovat ty, kdo se dopouštějí chyb a nespravedlností, ne ospravedlňovat, ale polidšťovat. To je pohlazení, kterému nás učí: polidšťování. Když vstoupíme do logiky boje, rozdělení mezi sebou, špatných pocitů, jedni proti druhým, ztrácíme lidskost. A mnohokrát si myslíme, že potřebujeme lidskost, že

musíme být lidštější. A to je práce, které nás učí svatá Bakhita: polidšťovat, polidšťovat sebe a polidšťovat druhé.

Když se svatá Bakhita stala křesťankou, proměnila ji Kristova slova, o kterých denně rozjímala: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ (Lk 23,34) Proto říkala: „Kdyby Jidáš požádal Ježíše o odpuštění, i on by našel milosrdenství.“ Můžeme říci, že život svaté Bakhity se stal existenciálním podobenstvím o odpuštění. Jak krásné je říci o člověku, že „uměl vždycky odpouštět“. A skutečně to dokázala vždy: její život je existenciálním podobenstvím odpuštění. Odpustit, protože pak nám bude odpuštěno. Nezapomeňte na odpuštění, které je Božím pohlazením pro nás všechny.

Odpuštění ji osvobodilo. Odpuštění nejprve přijaté skrze milosrdnou Boží lásku a pak odpuštění darované jí učinilo svobodnou, radostnou ženou, schopnou milovat.

Bakhita byla schopna prožívat službu nikoli jako otroctví, ale jako výraz svobodného darování sebe samé. A to je velmi důležité: stala se služebnicí dobrovolně - byla prodána jako otrokyně - a pak se svobodně rozhodla stát se služebnicí, nést na svých bedrech břemena druhých.

Svatá Josefína Bakhita nám svým příkladem ukazuje cestu, jak se konečně osvobodit od otroctví a strachu. Pomáhá nám odhalit naše pokrytectví a sobectví, překonat zášť a konflikty. A vždy nás povzbuzuje.

Drazi bratři a sestry, odpuštění nic neubírá, ale přidává. Co odpuštění přidává? Důstojnost: odpuštění nic neubírá, ale přidává člověku důstojnost, nutí lidi odvrátit pohled od sebe k druhým, vidět je stejně křehké jako my, ale vždy bratry a sestry v Bohu. Bratři a sestry, právě odpuštění je zdrojem horlivosti, která se stává milosrdenstvím a vyzývá k pokorné a radostné svatosti, jako byla ta svaté Bakhity.

*Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)*

Dobrovolnictví v Tanzanii

Milí čtenáři, ráda bych se s vámi podělila o svůj zážitek s dobrovolnictvím v Africe. V letošním roce jsem strávila tři měsíce v Tanzanii, která se nachází na východním pobřeží Afriky. Je to země s krásnou krajinou, s několika národními parky, jezery, se spoustou zeleně i divokých zvířat. Možná tuto zemi znáte díky tomu, že se zde nachází nejvyšší hora Afriky Kilimandžáro, které bývá oblíbenou turistickou atrakcí. A snad všichni znáte motto „Hakuna matata“ ze Lvího krále, které ve svahilštině znamená „žádný problém“. A právě svahilština je hlavním jazykem Tanzanie. Kromě toho je tato země zajímavá i v mnoha dalších ohledech, a protože mě Tanzanie rozhodně nadchla, rozhodla jsem se, že se s vámi o své zážitky podělím.

Dobrovolnictví mě zajímalo již delší dobu. Občas jsem chodila vypomáhat tady v Česku jako dobrovolník na Charitu, kde jsem vydávala obědy pro lidi bez domova. To mě bavilo, ale zároveň mě stále lákalo podívat se někam dál. Musím přiznat, že mojí největší inspirací byla upoutávka na UNICEF, ve které se ukazovaly africké podvyživené děti krmené nutriční kaší. Rozhodla jsem se, že se chci do nějaké chudé země podívat a nějakým způsobem se tam zapojit do pomoci. Zčásti mě vedla empatie a soucit a zčásti touha po dobrodružství. Protože jsem stále studentka a kvůli svému studiu nemůžu vyjet do zahraničí na delší dobu, tak jsem prozatím pouze vyčkávala a doufala, že se mi naskytne nějaká vhodná příležitost se do Afriky dostat. A ta příležitost opravdu přišla.

Koncem minulého roku naše katedra oznámila, že vyhláší výběrové řízení pro zájemce o účast na projektu v Tanzanii. Samozřejmě mě tato nabídka ihned zaujala a začala jsem si zjišťovat podrobnější informace. Byla jsem nadšená tím, že bych měla konečně možnost se do Afriky podívat. Zjistila jsem si rovněž podrobnější informace přímo o Tanzanii a zaujala mě krásná příroda i národní parky, takže jsem byla rozhodnutá se do Tanzanie podívat a podílet se na realizaci probíhajícího projektu, tedy že se

na výběrové řízení přihlásím a budu doufat, že to vyjde.

A vyšlo to. Prošla jsem výběrovým řízením a začala jsem se na svůj pobyt v Tanzanii těšit. Projekt, který jsem v Tanzanii pomáhala realizovat, nese název *Maminko, poviďtej*. Tento projekt se zaměřuje na rodiče chudých dětí, které motivuje a učí vytvářet svým dětem prostředí pro zdravý vývoj. Proč právě takovýto projekt? Malé děti ze zemí, jako je Tanzanie, čelí riziku podvýživy a následky podvýživy v raném věku vedou mimo jiné k pomalejšímu kognitivnímu vývoji. Lidově řečeno, děti v dospělosti pak nejsou tak chytré, jak by mohly být. Podobné důsledky má pro děti i nedostatek podnětů k rozvoji. A právě dětem z tanzanských vesnic se dostává jen velmi málo podnětů pro jejich zdravý vývoj. Vzhledem k životním podmínkám jsou totiž jejich rodiče příliš zaměstnáni úkolem obstarat základní potřeby rodiny. Nemají tudíž čas věnovat se rozvoji dovedností svých dětí, a často to kvůli

vlastnímu nízkému vzdělání ani nepovažují za důležité. Bez potřebných podnětů a rodičovské péče se mozek malého dítěte nerozvíjí tak rychle, jak by měl. Proto jsme se v projektu zaměřili právě na malé děti tanzanských vesnic. Maminky, které se do projektu registrovaly, se s námi pra-

videlně každý týden scházely a my jsme jim představovali metody, jak si s dětmi číst a hrát. Každá matka dostala speciální obrázkové knížky. Doma s dítětem si společně s knihami hrají, tráví spolu smysluplný čas a navazují pevné a zdravé pouto. Nejdůležitější schopností, kterou si rodiče ze schůzek odnášejí, je správně reagovat na podněty, které dítě v knížce zaujmou. Příkladem je volba otázek k povzbuzení zvědavosti dítěte. Správnou komunikací s dítětem se totiž vytváří prostor pro jeho správný emoční i kognitivní rozvoj. Cílem je, aby se dítě dobře rozvíjelo a aby se prohluboval vzájemný vztah dítěte a rodičů. Na každé schůzce jsme rodičům zároveň poskytovali balíček obohacené kaše pro děti. Moje aktivity tedy zahrnovaly organizaci chodu projektu, supervizi facilitátorů a překladatelů, registraci matek do projektu, vyplňování registračních dotazníků s matkami, technickou podporu s počítači a mobilními telefony pro naše kolegy, třídění nasbíraných dat, práci s počítačovým programem, rozdávání obrázkových knih a současně výuku matek, jak správně knihu používat.

Během svého pobytu v Tanzanii jsem měla příležitost dozvědět se o tomto státu spoustu zajímavostí. V Africe je obecně běžné, že hlavní nebo největší město každého státu je velice vyspělé, moderní a relativně luxusní. Mnohdy se v hlavních městech staví mrakodrapy a drazé vypadající obytné domy, takže hlavní města bývají přepychovější než evropská města. Jakmile ovšem opustíte město a dostanete se na vesnici, objevíte obrovskou chudobu. Ve vesničce, kde jsem celé tři měsíce bydlela, se nachází jednoduché malé domky se slaměnou či plechovou střechou, udusanou hlinou namísto podlahy, s dvěma místnostmi, latrínou místo záchodu, bez umyvadla nebo sprchy, bez přístupu k pitné vodě. Některé domy elektřinu mají, jiné nikoli. Většina domácností vaří venku před domem na ohni. Vodu si lidé nosí domů po kbelících z místní studny, která se nachází v téměř každé vesnici. Mnozí lidé nemají doma postele, protože si je nemohou dovolit, takže spí na zemi, v lepším případě na matraci, v horším případě na dece.

V Tanzanii lidé nemají příliš pestrou stravu. Nejčastěji jedí pouze dvě jídla, která stále střídají. Pořád dokola vaří buď rýži

s fazolemi, nebo ugali se zeleninou. Ugali je kukuřičná kaše, která se vaří z kukuřičné mouky, vody a soli. Velice prosté jídlo, stačí pouze do vroucí vody nasypat kukuřičnou mouku a dochutit solí, pak už jen vařit do zhoustnutí a na závěr se hmotu několik minut hněte. Ačkoli mi ugali velice chutnalo a ryži mám též ráda, po třech měsících střídání těchto dvou jídel na oběd a na večeři jsem se docela těšila domů na to, až si uvařím něco dobrého. Zato ale v Tanzanii najdete spoustu chutného exotického ovoce, na které v supermarketu u nás nenarazíte.

Dále je velice typické, že manželé mají velký počet dětí a všichni bydlí pohromadě v jednom malém domku. Není tedy neobvyklé, že rodinu tvoří žena s mužem a deset či patnáct dětí. Byla jsem velice překvapená, když jsem se seznámila se starým pánem, kterému mohlo být již okolo 80 let, a zjistila jsem, že má už 45 dětí, z nichž nejmladšímu synovi právě byly dva měsíce!

V oblasti, ve které jsem svůj pobyt v Tanzanii strávila, obyvatelé vyznávají křesťanství a islám. Jiné náboženství se zde prakticky nevyskytuje a pouze vzácně narazíte na ateistu. Mezi křesťany a muslimy jsem vůbec nezaznamenala žádnou nesnášenlivost ani rivalitu, naopak je běžné, že vyznavači odlišného náboženství se spolu přátelí, jejich domy sousedí vedle sebe, bez problému společně komunikují

a nedělají si naschvály. Téměř v každé vesnici se nachází kostel i mešita. Během pobytu v Tanzanii mě napadlo, že bych některou mešitu navštívila a podívala se, jak to v takové tanzanské mešitě vypadá. Ale byla jsem zklamaná, protože mi bylo řečeno, že pokud se do mešity nejdu modlit, tak do ní vstupovat nesmím. To mě trochu překvapilo, protože

jinak jsou místní muslimové přátelští a usměvaví, takže bych nečekala, že budou mít s návštěvníky mešity takový problém. Islámský zážitek jsem ovšem měla příležitost prožívat každý den, jelikož pětkrát denně pravidelně probíhaly modlitby a rozhlasem zněly celou vesnicí, takže se z amplionů ozývalo modlení v arabštině – a tomu jsem ovšem neměla šanci

rozumět. Bylo to pro mě zajímavé nábožensko-kulturní zpestření, ale zároveň to po čase začalo být otravné, hlavně když jsem potřebovala spát.

Křesťané se hlásili buď k římskokatolické církvi, nebo k církvi luteránské. Proto se ve vesnicích nacházely římskokatolické i luteránské kostely a každou neděli v nich probíhaly obřady. Většinou se ovšem nejednalo o mše, protože se jich neúčastnil žádný kněz, jen katecheta, takže se jednalo spíše o takovou katechezi. Jen výjimečně přijel v neděli z města kněz a sloužil mši svatou včetně svatého přijímání. Já jsem některou neděli zašla do římskokatolického kostela a jindy do luteránského kostela, abych se ze zvědavosti podívala, jak to vypadá jinde. V obou kostelích každá mše nebo katecheze vždy trvala dvě hodiny a hodně se při nich zpívalo. Rozdíl mezi římskokatolickým a luteránským kostelem jsem vnímala hlavně v tom, že v římskokatolickém se více četlo z Bible a v luteránském se hodně tancovalo, kdy byl tancem a zpěvem Bůh oslavován. Pro místní Tanzance je nepředstavitelné, že by někdo mohl být ateista, a tedy nevěřit v žádného boha. Jsou zvyklí, že každý věří v nějakého boha, ať už v rámci křesťanství, nebo islámu. Takže když jsem místním lidem vyprávěla, že Česká republika je převážně ateistickou zemí a že například i moji rodiče jsou nevěřící, tak to pro ně bylo zvláštní a nedokázali to pochopit. Několikrát se mě znovu ptali, v jakého boha tedy věří, když jsou nevěřící.

Celkově musím říct, že mě Tanzanie velice nadchla a byla jsem jí unešená. Odnáším si spoustu zážitků i krásných vzpomínek, které mě budou provázet celý život. Naučila jsem se v Tanzanii řídit motorku a moc mě to bavilo, přestože se to neobešlo bez drobných pádů. Seznámila jsem se s místními lidmi, kteří se ke mně chovali velice přátelsky a vždy mě brali jako součást komunity. Obdivuji, že i přes všechny ty nepříznivé podmínky, špatnou hygienu, chudobu, nedostatek kvalitního jídla, nemoci a nesnadný životní styl jsou Tanzánci vždy usměvaví a milí, nestěžují si, mají pozitivní pohled na svět, a dokonce jsou připraveni svým sousedům, známým i naprosto cizím pocestným lidem v každé situaci pomoci a rozdělit se s nimi i o to málo, co sami mají. Myslím, že se od nich máme opravdu hodně co učit a měli bychom si z nich brát příklad.

Jsem si jistá, že se do Tanzanie v budoucnu znovu podívám a setkám se opět s lidmi, kteří mi tolik přirostli k srdci. A co plánuji nyní? V létě bych se chtěla podívat pro změnu do Mosambiku, který s Tanzanií sousedí. Věřím, že zažiju spoustu dalších dobrodružství!

ROZVOZ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA PO ČESKÉ REPUBLICE

proběhne díky skautským kurýrům
vybranými vlaky **v sobotu 16. prosince 2023.**

Bližší informace o harmonogramu
pro letošní rok na www.betlemskesvetlo.cz.

PUZZLE BETLÉMA, 20 – 2 028 dílků

Cena 180–500 Kč

Objednávky:

Římskokatolická farnost Třebíč-město,
Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč
tel. 728 133 220

trebicmartin@volny.cz

Více na www.trebicmartin.cz.

Heřman Josef (9)

„Hrají si na válku s Turky v Martin-
ské ulici. Napůl vyhořelá školní budova
je turecká pevnost, tam sídlí sultán. Sul-
tánem je Štěpán z ulice u Saského dvo-
ra. Má v ruce křivý dřevěný klacek jako
šavli a prostěradlo kolem hlavy. Když
jsem šla okolo, nabízel mi, že mohu být
sultánovou ženou, na to jsem neměla čas,
protože jsem spěchala sem k tobě. A ti
ostatní – Albert od brány Tří králů, Pe-
tr z ulice Nebeské říše a Arnold ze Sle-
pičího trhu – házeli po sultánovi ohoře-
lou řepou, kterou našli pod sutinami na
Zelném trhu.“

„A co sultán?“ ptal se napjatě Heřman.

„No, sultán sedí na zuhelnatělém su-
du a nechává za sebe bojovat své Saracé-
ny. Ti házejí křesťanům na hlavy kame-
ní. To jsou ale darebáci!“

„Ach, kdybych tak u toho mohl být!“
povzdechl si Heřman. „Mami, já mys-
lím, že už jsem zdravý. Už mohu vstát?“

„Ne, Heřmane, musíš ještě zůstat pár
dní ležet. Potom už budeš opravdu zdra-
vý,“ odpověděla maminka. „Trošku trpě-
livosti bys mohl mít!“

„Ta trpělivost!“ vzdychl Heřman. „Tr-
pělivost je nejtěžší ctnost. Ale ty, Marké-
to, běž a řekni křesťanům, že se mají pro-
plížit Gajerovou ulicí, tam určitě Saracéni
nepostavili žádné stráže. Pak ať projdou
prasečím chlívkem u školníka a zadním
vchodem do školy. Tak budou mít sultána
v pasti. Honem jim to běž říct!“

„Už běžím, Josefe!“ odpovědělo děvče
spěšně a proklouzlo se dveřmi.

„Proč ti pořád Markéta říká Josefe?“
ptala se maminka.

„Jo, mami, to je tajemství!“ odpověděl
váhavě Heřman.

„Tajemství i před vlastní mámou?“ vy-
zvídala překvapeně paní Marie.

„No, ty bys to mohla vědět, ale nesmíš
to nikomu říct!“ A pak vyprávěl Heřman
své mamince svoje malé dětské tajemství.

„No, potom musí přece tvoji křesťané
ty Saracény a sultána obrátit, a ne pora-
zit v boji!“ smála se matka.

„No určitě,“ řekl přemýšlivě Heřman,
„ale na to jsem nemyslel. Kromě toho je
Štěpán z ulice u Saského dvora už pokřtě-
ný. Vůbec mu neuškodí, když schytá také
pár ran řepou po hlavě.“

A tím byl složitý problém této křížo-
vé výpravy vyřešen. Chvilí ještě Heřman
poslouchal hluk přicházející z ulice. Pak
klidně usnul.

Když Markéta o hodinu později přiběh-
la zvěstovat Heřmanovi zprávu, že křes-
ťané zvítězili, když skutečně přes prasečí
chlívek napadli sultána, dala paní Marie
prst před ústa:

„Tiše, dítě, on spí!“

„Křesťané zvítězili!“ šeptala Marké-
ta spícím do ucha. A Heřman se ze sna
usmál.

Paní Marie se posadila na kraj poste-
le u spícího Heřmana a dlouho přemýšle-
la, co to může znamenat, když si chlapec
vybral jméno Josef, a proč, ať spí či bdí,
mluví něco o kříži nad plameny. A jedno
tušení se jí ozývalo v duši: že její dítě Bůh
vyvolil k velké milosti a díky tomu k mno-
hému utrpení.

BOJ O OSLA

Reinald z Dasselu, arcibiskup kolínský
a kancléř velkého císaře Fridricha Barba-
rossy, seděl den před Vánocemi roku 1162
v mohutném křesle své pracovny v novém
arcibiskupském paláci, který nechal vysta-
vět vedle staré brány. Před ním stál v ucti-
vém postoji fojt Gerhard, kterému náležel
dozor nad biskupskými statky.

„V posledních týdnech jsem si prohlí-
žel pokladnu a hospodaření,“ začal s ne-
zvyklým klidem biskup. „Také jsem si ne-
chal předložit účty od vašich rychtářů,
pane Gerharde. Co myslíte, že jsem tam
mohl najít, pane Gerharde?“

„Doufám, že jste vše nalezl v pořádku,
velectěný pane,“ koktal fojt.

„Takže vy doufáte!“ zasmál se Reinald
z Dasselu zlostně. „Chci vám říci, co jsem
našel.“ Pomalu se biskup zvedl z vyřezá-
vaného křesla, udělal pár kroků po míst-
nosti a přišel až těsně k panu Gerhardovi.
Jako hrom náhle zesílil jeho hlas: „Našel
jsem lotrovské hospodářství. Moji páni
rychtáři si pěstovali vlastní bříška a odírali
sedláky. Pole a úrodu strčili svými zlodě-
jinami židům, kteří jim plnili jejich stále
prázdné pokladnice. Pánové si asi mysle-
li, že biskup je s císařem daleko v Itálii,
a třeba se vůbec nevrátí. Třeba budeme
mít štěstí a Milánští jej připraví o život!“

Biskup teď křičel rudý vzteky a kapky po-
tu mu vyvstávaly na čele. „Ale pánové se
přepočítali! Ano, pane Gerharde, já jsem
se vrátil a teď budu soudit!“

„Milostivý pane!“ vykřikl fojt, který bě-
hem řeči svého pána zesinal.

„Nejsem milostivý pán, budu velmi ne-
milosrdný pán, spravedlivý, pane fojte!“
křičel biskup a ruku zařal v pěst. „Rychtá-
ři, jejichž jména vidíte na tomto seznamu,
ať se po svátcích dostaví ke mně k účtová-
ní. Statky, které jsou tam napsány, předejte
hned cisterciákům z Kampu a Altenbergu.
Ti ať je obhospodařují a spravují příjmy.“

„Ale urozený pane, to je proti všem
zvyklostem!“ dovolil si fojt oponovat.

„Mne žádné zvyklosti nezajímají! Ka-
lu na ně. Moje statky ať jsou pořádně ob-
hospodařovány, to je důležitější. Běžte pře-
ce do Kampu a Altenbergu a podívejte se,
jak tam se hospodaří. Vzorné hospodář-
ství, to vám říkám. Já vím, páni cisterciáč-
tí opati se na mne hněvají kvůli té historii
s Alexandrem, to vím. Ale papež je papež
a hospodářství je hospodářství. A hospo-
dařit umějí, ti cisterciáci.“ Postupně se bi-
skup uklidňoval a spočinul ve svém křesle.
„Ještě něco, fojte. Les u Soestu převedte
na místní kostel proti jednomu stříbrné-
mu do biskupské pokladny. Sedláci ať si
z toho udělají pole a loviště. Tak jim ze-
mě pomůže se uživit. Jsou to šikovní chla-
píci, ti sedláci od Soestu!“

„Vše se stane, jak jste poručil, nejmi-
lostivější pane!“

„Tak, a nyní jděte a nechte přijít ce-
remoniáře.“ Teď se velice rád fojt otočil
k biskupovi zády a odcházel.

„Pane ceremoniáři,“ řekl arcibiskup,
když vešel dómský kněz, „jak je to v Ko-
líně zvykem o Vánocích? Kde se slaví mše
svatě? Vy víte, že letos jsem poprvé o Vá-
nocích v Kolíně.“

„Po vigílii v dómě,“ vysvětloval cere-
moniář, „se odeberete ve voze, který potáh-
nou vaši ministeriálové, do kostela svatě
Marie na Kapitolu, milostivý pane. Tam
je mše o půlnoci. Potom pojedete na os-
lu, kterého vám přistaví sestry od sv. Ma-
rie, na mši při svítání u svatě Cecilie. Mše
ve dne je pak v dómě.“

(Pokračování příště)

Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939

Pondělí 4. 12. 2023

6:05 Klapka s... (20. díl): Bohuslavem Cihlou
7:05 Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **7:35** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: ... že prej DESÍTKU majou! **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Setkání: MUDr. Vít Kaňkovský – křesťovská cesta u Mysliboře **9:30** Outdoor Films se Zdeňkem Gařkem a Jiřím Kráčalíkem: Nanga Parbat – trekking **11:00** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) II. **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Groteský Bustera Keatona: Frigo, oběť krevní msty **14:10** Kaplani naděje: Sr. Pavla Hana Martínková **14:20** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **14:35** Noční univerzita: Hasan Zahirović – Bratří Čapkové **16:00** V souvislostech **16:20** Duchovní krajina Novohradských hor: Zaniklé vesnice pod Mandelsteinem [P] **16:50** K jádru věci **18:00** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:05** Hermie a přítel v nouzi **18:10** Dítě 31 **18:45** Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás [L] **20:45** Nepřítelem osudu [P] **21:20** Jak potkávat svět: S Hradišťanem **22:50** Noemova pošta: Prosinec 2023 **23:55** Letem jazzem (4. díl): Autorská tvorba **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 12. 2023

6:05 Klapka s... (21. díl): Ing. Ladislavem Františem
7:10 Slezská Lilie 2014: koncert skupiny Arka Noego (PL) **8:15** Hlubinami vesmíru s Janem Herzigem, astronomie pro mladé **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Famílie Korbel – Příběh z druhé strany **9:35** V souvislostech **9:55** Noční univerzita: Janette Oubrechtová – Ženy mocné, ženy křehké **10:25** Goralská obec Čierne **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Na startu **13:15** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **14:00** Když bolí tělo: Sluch – jeho poruchy a léčba **15:00** Trmice **15:10** Čas pro Malawi **16:00** Muzikanti, hrajte: Nivničanka **17:00** Groteský Bustera Keatona: Frigo na námluvách **17:20** Poutní místo Starý Bohumín **17:30** Magazin Mary's Meals **18:00** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:05** Hermie soutěží **18:15** Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry **18:40** Setkání: Eva Rajchmanová – Slovácká chalupa v Dolních Bojanovicích **18:50** Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2023 [P] **19:10** Přejeme si... **19:30** Razam s Ivou Marešovou: Koncert Filharmonie Hradec Králové [L] **21:05** Terra Santa News: 29. 11. 2023 **21:25** S chutí přes práh: Klášter karmelitánů v Kostelním Vydří **21:50** Tiché hrozby – Mizející půda **22:20** Má vlast: Hranice **23:35** Výpravy do divočiny: Migrace ptáků **0:40** Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2023 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 12. 2023

6:05 Klapka s... (22. díl): Jánem Kuskou
7:10 Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2023 **7:30** Noční univerzita: Hasan Zahirović – Bratří Čapkové **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Můj chrám: Leoš Rýška, ředitel televize Noe, kostel sv. Marka v Ostravě-Heřmanicích **10:25** Nebojte se...: Ptejte se kněze **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Rheingans Sisters na Folkových prázdninách **13:30** Pastýř na člunu **14:00** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás **14:40** Dvořák – umění hořák **15:35** Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2023 **16:00** Večer s Jiřím Pavlicou **17:30** Terra Santa News: 6. 12. 2023 [P]

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ

18:00 Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:05** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho plážová párty **18:10** Strýček Emu: První neděle adventní **18:20** Podivné vítězství [P] **18:30** Daruj písničku (6. díl) [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Setkání: Olga Haláková – Bečov nad Teplou **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Óda na radost **19:45** Přejeme si... **20:05** Adorace s mladými z DOO [L] **21:05** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce **22:05** Svatý Mikuláš – skutečný příběh **23:05** Generální audience papeže Františka **23:25** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **0:00** Duchovní krajina Novohradských hor: Sklářské hutě **0:30** Kouzlo Vysoké nad Kysucou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 12. 2023

6:05 Klapka s... (23. díl): Jiřím Dittmanem
7:05 Absolventi: Pavel Valášek **7:35** Kaplani naděje: P. Marcin Saj **7:50** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Papua Nová Guinea **7:58** Poutníci času: S Martinem Jiráskem **8:15** Magazin Mary's Meals **8:35** Terra Santa News: 6. 12. 2023 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Záznam koncertu pěveckého sboru Stojanova gymnázia Velehrad **10:00** Noemova pošta: Prosinec 2023 **11:05** S chutí přes práh: Klášter karmelitánů v Kostelním Vydří **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Brána poutníků: Oratorium Jiřího Pavlice **14:00** Za obzorem: Santini – 300 let od úmrtí [L] **14:40** Generální audience papeže Františka **15:00** V pohorách po horách: Bílá skála – Jizerské hory **15:10** Naši – osobnosti lidové kultury – Eva Rejšková **15:30** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Vranovská přehrada **15:46** Hovory z Rekovic: Jaroslav Kneisl **16:10** Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2023 **16:30** Lidé z cest **17:30** Tam, kde začínají kořeny **18:00** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:05** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž **18:10** Ovečky: 2. neděle adventní (B) [P] **18:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **18:55** Když vyschnou studny **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Jungle Beat – o Amazonii **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět [L] **21:40** Za obzorem: Santini – 300 let od úmrtí **22:15** Pod lampou [P] **0:20** Letem jazzem (14. díl): Modální jazz **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 12. 2023

6:05 Klapka s... (24. díl): Eduardem Mockem **7:10** Světla a stíny baroka **8:10** Královna a Matka Chorvatů **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Groteský Harolda Lloyda: On záračným studentem **10:35** Na prahu devadesátých **10:45** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Antikvartet na Mohelnickém dostavníku 2018 **13:15** Noční univerzita: Marek Orko Vácha – Jak dospět k dospělosti **13:30** Církev za oponou: Seminář **14:00** Když

bolí duše: Manželská krize **15:05** Za tajemným krokodýlem do Konga **16:00** Outdoor Films se Šárkou Kašparovou (95. díl): Tuktukem přes Jižní Ameriku **17:30** Příroda kolem nás: Mezinárodní setkání sokolníků **18:00** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:05** Kudrnáč Hermie **18:15** Dědek a jeho kreslený svět: Lenošeni zlé vždy není **18:20** Mexiko – země indiánů **18:30** Hlubinami vesmíru s Janem Herzigem, astronomie pro mladé **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Santini [L] **21:30** Poutníci času: S Jarmilou Lomozovou **21:50** V pohorách po horách: Velká lúka – Martinské hole **22:05** Dobrodružství před kamerou **23:00** ARTBITR – Kulturní magazin **23:10** Cvrlikání (97. díl): Učedníci **0:20** Filipíny – Tajfun Haiyan **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 9. 12. 2023

6:05 Klapka s... (25. díl): Miroslavem Šolcem **7:10** Naše Horní Lideč **8:00** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **8:05** Ovečky: 2. neděle adventní (B) **8:30** Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry **8:55** Strýček Emu: První neděle adventní **9:05** Bratr oheň: Antonínova víra **9:40** Viac ako pieseň (4. díl): Jana Zubajová a pieseň Verny Boh **9:50** Flešbky – Godzone podcast (21. díl): Dano Launer – Po první jízdě sanitkou jsem se roztrásl **10:20** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **11:05** Harfa Noemova: Klavírní koncert D-dur F. X. Duška **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Celostátního setkání mládeže 2022 v Hradci Králové **13:25** Pod lampou **15:25** Groteský Laurela a Hardyho: Už zas je tady **15:48** V pohorách po horách: Čertova kazatelna – Rychlebské hory **16:00** Visoko som viskočel: MFF Strážnice 2022 **17:00** Dokořán: S Michaelou Šojdrovou **18:00** Slovo na neděli: 2. neděle adventní [P] **18:25** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafim (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Malí velcí, bílí černí **19:45** Přejeme si... **20:05** Slavnostní vyhlášení vítězů XXI. Mezinárodního festivalu outdoorových filmů [L] **22:10** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **23:15** Galicijský poutník **0:00** Plody Medžugorje **0:30** Železné hory **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 10. 12. 2023

6:05 Klapka s... (26. díl): Petrem Baranem
7:05 Absolventi: Július Michník **7:45** Duchovní malby: Petr a Pavel **8:10** Slovo na neděli: 2. neděle adventní **8:40** Jak potkávat svět **10:10** Poutníci času: S Maxem Kašparů [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:20** Muzikanti, hrajte **14:00** Tichý hlas pod věží: Čáslav – město Panny Marie **14:20** Galicijský poutník **15:05** V pohorách po horách: Schareck – Vysoké Taury **15:15** Adventní koncert smíšeného sboru Marika Singers **16:25** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce **17:30** Sedmihlásky (155. díl): Zachodí slunečko červeně **17:35** Ovečky: 2. neděle adventní (B) **18:00** Bratr oheň: Žil jako Ježíš **18:25** Strýček Emu: Druhá neděle adventní [P] **18:40** Přejeme si... **19:00** Adventní benefiční koncert FolkloreClassic: Olomouc, Klášterní Hradiško [L] **20:25** Dokořán: S Janem Potměšilem [P] **21:10** Něco navíc **22:25** Cvrlikání (95. díl): Kluk z Husovky **23:35** Můj chrám: Pavla Golasowská a kostel Božího Těla v Gutech **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:50** Kaplani naděje: P. Jiří Barhoň **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 4. 12. o 16:10 hod.: V škole Ducha (Duch modlitby)

Duchovná obnova s don Luscoňom, SDB, nakrútená v Kúpeľoch Nimnica.

Utorok 5. 12. o 21:20 hod.: Krížové výpravy (2/4) Krížiacke panstvá (dokument)

Po zázračnom úspechu prvej krížovej výpravy zriadili krížiaci vo Svätej zemi krížiacke panstvá.

Streda 6. 12. o 10:00 hod.: Svätá omša z Lendaku

Priamy prenos.

Štvrtok 7. 12. o 13:20 hod.: Svätý Izidor Sevillský (dokument)

Svätý Izidor Sevillský bol cirkevným otcom a najmúdrejším mužom svojej doby. Mal hlboké znalosti teológie, filozofie a prírodných vied, čo ho urobilo učiteľom Cirkvi. Jeho myšlienky ožijú v dokumentárnom filme o stredovekých dejinách.

Piatok 8. 12. o 20:40 hod.: Alberto a Carlo: Priatelia na večnosť (dokument)

Alberto a Carlo, inšpirovaní myšlienkami Chiary Lubichovej, viedli zasvätený život pre Ježiša vo svojej komunite mladých. Ich vzor inšpiruje mnohých a nerozlučiteľné priateľstvo môže priviesť k ich spoločnej blahorečnosti.

Sobota 9. 12. o 20:30 hod.: Uzdravujúca rieka (film)

Tragická smrť jediného syna matky, ktorú zapríčinil dospievajúci, na ópiu závislý vodič, bolestivo poznačí jej život. Po zhovievavom, zdanlivo nespravodlivom rozhodnutí súdu sa jej smútok premení na zúrivosť. Zúfalo sa snaží mladíkov pomstiť.

Nedeľa 10. 12. o 21:25 hod.: Pavol VI. Nepochopený pápež (dokument)

Dokument rozpráva o tom, ako pápež čelil tieňom nie len druhej svetovej vojny, ale aj vojne vo Vietname, ktorá rozdeľovala svet aj názory v Cirkvi samotnej.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. - 9. PROSINCE 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 12.		PO 4. 12.		ÚT 5. 12.		ST 6. 12.		ČT 7. 12.		PÁ 8. 12.		SO 9. 12.			
Antifona	42	40	42	40	42	40	42	40	1734	1953	1606	1820	42	40		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	42	40	42	40	42	40	42	40	1734	1953	1607	1820	42	40		
Antifony	46	44	828	929	843	946	858	963	874	979	1608	1821	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	813	914	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	46	45	50	49	54	52	57	56	1735	1954	1608	1822	66	67		
Antifona k Zach. kantiku	47	45	51	49	54	53	57	56	1735	1954	1608	1822	66	67		
Prosby	47	45	51	49	54	53	57	56	1724	1943	1608	1822	67	67		
Závěrečná modlitba	48	46	1603	1816	55	53	1603	1816	1604	1817	1609	1823	67	1827		
Modlitba během dne:																
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	123	133	43	41		
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	1609	1823	44	42		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	1205	1403	911	1019		
Krátké čtení	48	46	52	50	55	54	58	57	61	60	1609	1823	67	68		
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	55	53	58	57	61	60	1609	1823	67	68		
Nešpory:																
SO 2. 12.																
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	41	39	1604	1818	1610	1824	41	39
Antifony	45	43	49	47	838	940	853	957	868	973	1605	1818	1611	1825	68	70
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	1649	1866	1661	1878	916	1025
Kr. čtení a zpěv	45	43	49	47	53	51	56	55	59	58	1605	1819	1611	1825	69	70
Ant. ke kant. P. M.	45(B)	43(B)	49	48	53	51	56	55	59	58	1605	1819	1612	1826	69	70
Prosby	46	44	50	48	53	52	56	55	59	58	1606	1819	1612	1826	69	71
Záv. modlitba	48	46	48	46	1603	1816	55	53	1603	1816	1609	1823	1609	1823	71	73
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 3. 12. - 1. neděle adventní

1. čt.: Iz 63,16b-17.19b;64,2b-7
 Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
 Odp.: 4 (*Bože, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
 2. čt.: 1 Kor 1,3-9
 Ev.: Mk 13,33-37

Pondělí 4. 12. - nezávazná památka sv. Jana Damašského

1. čt.: Iz 2,1-5
 Ž 122(121),1-2.3-4a.
 (4b-5.6-7)8-9
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
 Ev.: Mt 8,5-11

Úterý 5. 12. - ferie

1. čt.: Iz 11,1-10
 Ž 72(71),1-2.7-8.12-13.17
 Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
 Ev.: Lk 10,21-24

Středa 6. 12. - nezávazná památka sv. Mikuláše (v českobudějovické diecézi: slavnost sv. Mikuláše)

1. čt.: Iz 25,6-10a
 Ž 23(22),1-3a.3b-4.5.6
 Odp.: 6cd (*Přebývat smím v domě Hospodinově na dlouhé, předlouhé časy.*)
 Ev.: Mt 15,29-37

Čtvrtek 7. 12. - památka sv. Ambrože

1. čt.: Iz 26,1-6
 Ž 118(117),1+8-9.19-21.25-27a
 Odp.: 26a (*Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Mt 7,21.24-27

Pátek 8. 12. - slavnost Panny Marie, počáte bez poskvrny prvotního hříchu

1. čt.: Gn 3,9-15.20
 Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4
 Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
 2. čt.: Ef 1,3-6.11-12
 Ev.: Lk 1,26-38

Sobota 9. 12. - nezávazná památka sv. Jana Didaka Cuauhtlatoatzina

1. čt.: Iz 30,19-21.23-26
 Ž 147(146),1-2.3-4.5-6
 Odp.: Iz 30,18 (*Šťastní jsou všichni, kdo doufají v Hospodina.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Mt 9,35-10,1.5-8

VÁNOČNÍ DAR ČTENÁŘŮM SVĚTLA Z TITULŮ MCM S. R. O. - KNIHY ZA SNÍŽENÉ CENY

BOŽÍ DĚTI

Z němčiny přeložila Jana Zelenková

Šestnáct pravdivých příběhů dětí a mladých lidí, které vydávají významné svědectví o čisté lásce k Ježíši, zejména ve svatém přijímání. Z lásky k němu a s pomocí jeho milosti se tyto děti staly opravdu svatými. Všechny zemřely poměrně brzy.

Brož., A5, 176 stran, 30 Kč

DRAHÉ DĚTI!

Josef Janšta

Podivuhodný příběh ze života o tom, co se děje v jednom malém městečku v Evropě a co tam prožil sám autor. Je napsaný pro větší děti, ale i pro dospělé. Na tom místě mohou najít pomoc děti, které ztěžka usínají, protože nevědí kvůli nesvárům, kde budou usínat zítra. Na tom místě dochází k obrácením a uzdravením. Bůh jistě působí vždy a všude, ale jsou místa zvláštním způsobem požehnaná, zvláště když odtud stále znovu zaznívá: „Drahé děti!“...

Brož., A5, 104 stran + 14 stran obrazové přílohy, 30 Kč

MARIA PANO, MATKO SLOVA • PANNA MARIA V POEZII ČESKÝCH BÁSNÍKŮ NOVÉ DOBY

Uspořádal Mojmír Trávníček • Úvodní slovo Mons. Josef Hrdlička

Mariánská inspirace je v české poezii přítomná od nejstarší středověké duchovní lyriky přes lidové písně až k dnešním dnům. Básnické texty, obsažené v tomto malém kritickém výboru z tvorby 20. století, představují různé poetiky a rozmanitý přístup k ma-

riánské tematice. Výbor obsahuje také medailonky autorů se základními bibliografickými údaji.

Váz., 235x143 mm, 224 stran, 80 Kč

DNES KE MNĚ MLUVÍ

Cyril Ludvík Petřů OPraem.

Světki na každý den v roce – základní údaje o jejich životním poselství. Svazek ožívuje několik portrétů světců, které nakreslil sám P. Cyril, abecední seznam jmen a chronologický seznam světců a svátků podle dne uctívání.

Druhé, upravené vydání • Brož., A5, 344 stran, 80 Kč

DENNĚ SE MODLIT - ALE JAK?

Klemens Tilmann

Praktická pomůcka na cestě k životu modlitby – zkušenosti, povzbuzení, návody a texty modliteb.

Druhé vydání • Brož., A5, 40 stran, 20 Kč

KNIHA O MODLITBĚ

P. Ludovic de Besse OFMCap. • Z francouzštiny přeložil Jirí Stejskal

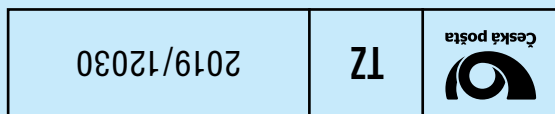
Autor stručně popisuje vývoj vztahu mezi duší člověka a Stvořitelem, ale hlavně se zaměřil na období, kdy se duše dostává do obtíží, neboť postupně mizí její schopnost komunikovat s Nejvyšším prostřednictvím rozumu a emocí a zůstává jí jen holá víra směřující ke kontemplaci. Kniha pomáhá zorientovat se v tomto obtížném období a vydat se správným směrem.

Brož., A5, 184 stran, 30 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.